

శ్రీ గురుభ్యోన్నమః.

శ్రీకృష్ణ శతకము.

ఇది

అచలగురుండగు

బ్రహ్మశ్రీ మాధవరాజు వేంకటేశ్వరస్వామి శతకము.

ప్రియశిష్యుండగు

బ్రహ్మశ్రీ పీనపాటి కోటిశ్వర శర్మచే

రచియింపబడినది.

సప్తైశ్వర్యతాళూకా యిలాకా

సమ్మాలపాడు గ్రామనివాసుండగు

ప్రతిపాటి ముక్తేశ్వర రావు గారు

ఈ గ్రంథమును స్వార్జితద్రవ్యముచే నుచ్చిత్తించి

ప్రచురించి సత్కర్తృత్వమునది.

బెజవాడ ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాలయందు

క. కోదండరామయ్యగారిచే ముద్రింపబడియె.

1927.

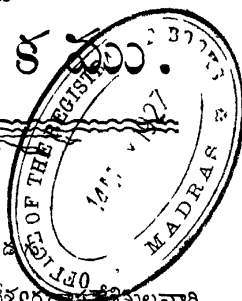

శ్రీ గురుభ్యోన్నమః.

శ్రీకృష్ణ శతకము.

ఇది

ఆచార్యులగుండలము

బ్రహ్మశ్రీ మాధవరాజు వేంకటేశ్వరదాశాచార్యులవారి

ప్రియశిష్యుండగు

బ్రహ్మశ్రీ పీనపాటి కోటిశ్వర శర్మచే

రచియుంపబడినది.

సరైనపల్లితాలూకా యిలాకా

దమ్మాలపాడు గ్రామనివాసులగు

ప్రతిపాటి ముక్తేశ్వర రావు గారు

ఈ గ్రంథమును స్వార్థితస్రవ్యముచే నచ్చొత్తించి

ప్రచురించి నత్కిర్తనందిరి.

బెజవాడ ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాలయందు

క. కోదండరామయ్యగారిచే ముద్రింపబడియె.

1927.

సీ॥ అగధారియై మున్ను • యాలనేలె నెవండు
యగచరులను నేల • నమరెనెవడు
వసుదేవునకు డనూ • భవుడయ్యెను నెవండు
ఁనువులం దొకరుడై • వరలెనెవడు
కమలనాభుండు నా • కట్టినెచ్చె లెవండు
గమలేశుడై స్మరు • గనె నెవండు
హరినామకత్వ వి • హరమందె నెవండు
హరిని శిక్షనొనర్చు • నత డెవండు

గీ॥ అట్టివామనుండు • నగు ప్రకాండుఁ డనార
తంబు కృపను విపుల • డంబుమీర
సీతదృష్టిగొలిసి • సిరులంద నీకృతి
బుడమి వరలునట్లు • పోమగాత.

సీ॥ రాజనందనుడయ్యు • దేజిమోమువరించె
రాజార్క వరనేత్ర • రాజిదాలై
నజుడయ్యు లోకము • ల్పుజియించె గ్రీష్మర
నజుడయ్యు బెంచె మ • హత్తరముఁగ
వనచరుండయ్యు ము • న్వరగట్టుదాలిచె
వనచరుండయ్యు న • ద్దనుజు దుగించె!
రామరామ యటన్న • రసికులఁ గడతేల్చె
రామశాపంబు బి • రానదీల్చె

గీ॥ నాత డెవ్వఁడట్టి • భూతపల్లభుడగు
శ్రీనివాసుడింక • జెన్నమీర
నార్యమణులు గాంచి • “ఔరా”యన న్నతి
భూరికృప నెసంగఁ • బోమగాత.

ఇట్లు ఆచరింపడు,

మాధవరాజు వేంకటేశ్వరదాసు.

అ ప తా రి క

—o—o—o—

సీ॥ అఖిలపార్థివ్రులదిఁ వాన్యస్థానవరులై వెలయుధన్యాత్ములఁ రేవలవారు
శబ్దశాస్త్రాదిప్రశస్థాత్ములై ఖాత్రి వెలయుధన్యాత్ములఁ రేవలవారు
దాతృత్వమునఁబలిపగకర్ణబోల్పగ వెలయుధన్యాత్ములఁ రేవలవారు
సుజనస్తవంబునఁ జనీశులేయన వెలయుధన్యాత్ములఁ రేవలవారు
రాముకార్యాఘనీర్వాహకత్వమున వెలయుధన్యాత్ములఁ రేవలవారు

గీ॥ అట్టియారేవల శాఖయం దనకరించి । సకలశుభములుఁజేకొన్న
శౌర్యధైర్యుఁ డైన శ్రీ ప్రతిపాతి కులఁబ్రాసోము । డనగఁ జెన్నెం
దె కోటిశ్వర రాఖ్యగునుడు. 1

క॥ ఈసుగుణోద్దామఁడు దర । భాసురవంశాభివృద్ధి భావముతోడక
భాసుర తథోత్తాన్విత । వాసుండున నొప్పనట్టి వారలకడకుక.

క॥ చేరి జూహుడి ముత్తయఁ ధీరాత్మోద్భవులలో ద్వితీయుండును మేల్
నూనివరేణ్యుండును దర । తారహీనహారసదృశ తనుకీర్తికరుక. 8

క॥ ముక్తేశ్వరాఖ్యమణి నా । సక్తింగొనితెచ్చి విఫలఁ శాస్త్రహితోక్తి
రక్తిగ స్వీకారముఁబుడోక్తిగొనెగోటయాభ్యుదూర్జితమెనగక

శా॥ ఆముక్తేశ్వరరావు నన్నుగనియ త్యానంద మింపొందగా
ప్రాముఖ్యంబగు త్వత్కృతంపు వరకా వ్యంబొక్కటిన్నీయుమా
ప్రేమన్నాన్వరిత ద్రవ్యసంగ్రహము నిఁ ద్దేశిర్పుకం గూర్చియుక
నామోదంబున నచ్చొరర్తు నని క్ర న్నన్నల శ్రీ సద్గణ
ద్దాముం డీతఁడటంచు నెంచి మును శ్రీ ధన్వంతరీయన్నట్టి శ్రీ
ధాముం డవ్వరకృష్ణనామకపు గ్గిం ధం పీయగ నేవ్కబల్
సామోపాయముబూని సత్వరము స తానిధుల్లగ న్నెచ్చగ
న్నీమంబొప్పగ నచ్చొనర్చి విఫలఁ స్మిల్పైక మహాసదృశం
బీమాన్యాత్ముని సర్వసంపదలచే యేప్రాద్భుతరక్షింపు మో
స్వామీ! తానక సత్కృపారసములే వన్నిల్పి కృష్ణా! హరి.

ఇట్లు,

పీ స పా టి కో టి శ్వ ర శ ర్మ .

శ్రీకృష్ణ శతకము.

శా॥ శ్రీ రాజత్కమలా మనోహరయశః శ్రీతార్క్ష్యవాహంబు స
ద్ధారీంద్రాది సుకలీసన్నతజగః శ్రీచేతవిద్యన్నతో
దారాత్వంపదధీవిలాస పరమా శ్లా! వేదవేద్యా! భవ
చ్చారిత్రంబు సుతింతు నెల్లపుడు కృష్ణ! రావె ననోప్పివవే! 1

మ॥ జలజాప్త ప్రతిమప్రభన్వలయు మేల్ సౌందర్య చైతన్య దా
జలజారి ప్రభయైచెలంగు పరవి సారప్రకీర్తి ప్రదుం
డిల శ్రీ మాధవరాజు వేంకటప్రభుఁ శ్లా! యేన్దొల్లు భక్తిం దగఁ
సరిగఁ హృజ్జలజాతమం దెపుడు కృష్ణ! రావె ననోప్పివవే! 2

శా॥ ఘనంబాదిగ గాన్వసంతతుల స చ్ఛాతుశ్రౌ సద్బుధః
ఘండప్రౌఢుల నెల్ల సత్వరము స్వః చ్ఛంబంచు సూచించి మే
లందం బొప్ప నతిన్నతి స్ఫోటి వెం పంద న్దగ న్దొల్పెదఁ
సందేశంబు నొకింతయుఁ గొనక కృష్ణ! రావె ననోప్పివవే! 3

మ॥ ధరణిఁ మామక దేశికప్రజముచం ధర్మాత్ముడై యొప్పి శం
కరదేవు న్యచలప్రబోధ నిడ వ శ్లా! ణించి కందమ్ములఁ
వరకందార్థములఁ రచించితివి యా నందంబు వెంపొందగ
న్వరదా! భాగవతాఖ్యచంశభవ! కృష్ణ! రావె ననోప్పివవే! 4

మ॥ సరియా వాయుమనవిద్యవేగముల ని చ్ఛామాత్రిత స్పృత్తి త్వ
చ్చరణాబ్జులు గొల్పు సజ్జనుల దా సత్వంబునంద న్భవ
త్కరుణ న్నైంతయు గొల్పు నేగెదవు ని క్కం బీవు భక్తాధ్యతఁ
ధరణి న్భాగవతాఖ్య వంశభవ! కృష్ణ! రావె ననోప్పివవే! 5

మ॥ తవరాజంబును జౌకసేయు నుడి సీదైయుండ మర్త్యులి నిం
పు వహింప న్నడు వేడనేల? నిను సంపూజింతు భావించు జి
త్తవికాసం బెసగంగ నర్మిలి • నగం దాఱ్ఱొల్పి సేవించెద
న్భవరాహిత్య మొనర్ప సత్వరము కృష్ణా! రావె! సన్న్భోవవే! 20

మ॥ అవనిన్ యెన్ని భవంబులెత్తితి నపెహాయయ్యా! ప్రభో! నేడు స
ద్భువినిం దేశికు పాదపంకరుహము • లూబ్ధునించి ధ్యానించి మేల్
స్తవమున్నక్తి బొనర్చి లక్ష్మ్యమును వే • ద్యత్వంబునై యొప్పు యే
నవ్రరా మానసశూన్యమా బయలు కృష్ణా! రావె! సన్న్భోవవే! 21

మ॥ సరిగాతత్పర త్వంపదం బశిపదం • సౌకర్య మైక్యంబునుం
దిరమావాక్యచతుర్థమున్ యుపరియై • దీపిండు యవ్వాటి మే
ల్వరదాష్టాంగితము ద్రుష్టము నివృత్తులమొప్పు న్నగ్రహమివందు న
న్బరిశీలించి గురుండుదెల్పెనును కృ • ష్ణా! రావె! సన్న్భోవవే! 22

శా॥ సారాచార విచారముం దొలి వహాసౌమ్యుల్ యటం చాడి య
క్రూరుండాదిగ భక్తసంతతుల ని • గ్గుంజేయగాబూని వి
స్తార శ్రీకరులైన ధీరులకు మే • ధానంతయై యొప్పు స
త్సారాంశంబగు బోధదెల్పితిని కృ • ష్ణా! రావె! సన్న్భోవవే! 23

శా॥ పోరున్నోగిరయై దనర్పగొని సుం • పూర్ణత్వమున్నందు య
వ్వారి స్థిరవరేణ్యులై దనర వా • హా! సర్వశూన్యత్వమే
మేరన్ మెట్టనుపల్లవం దెచట ను • మ్మినిల్వ! నీడందకన్
సారధ్యంబుగ నుండజూచితిని కృ • ష్ణా! రావె! సన్న్భోవవే! 24

మ॥ నగమున్నెత్తి సమస్తప్రాణులను గగి • న్నన్న్భోవగా జూచి తా!
ఖగమున్నెక్కి చరాచరంబులను శం • ఖారావమై యొప్పుగా
మొగమాటంబున భక్తసంతతిని సుం • పూర్ణంబుగా నేల నన్
జగతి న్నావగ నెంతభారమగు కృ • ష్ణా! రావె! సన్న్భోవవే! 25

మ॥ నగుబాటందగ నేయకయ్య వరము • న్నాంక్షించి యిప్పట్లు నిం
పుగ జెంద న్భజనాది సత్కీర్తయలు బెంపున్నందగాజేసి పో
కుగ త్వత్పాదసరోజముల్మతిని టి • కుంజెంద ధ్యానించెదన్
దగ దామోదర! భక్తవత్సలత కృ • ష్ణా! రావె! సన్న్భోవవే! 26

శా॥ పేరందుం గలిగున్న గౌరవమునుం • బిచ్చైచనం జేయక
 ఘోరిక యెట్లులొనర్చి నన్న జీవము • వ్యక్తుండ వీవయ్య యీ
 సారి వేగ భగద్ద మానుభ వధీ • శా! చిల్కి పోవంగదే
 సాదుశ్యం బొనరంగ వేడెనను కృ • స్థా! రావె! నన్నోపవే! 27

మ॥ భరణికో జారుల చోరులకొ ఖలుల ముద్యంబెంతయుం బ్రావి ద్రి
 మృదులై మంచయుచెట్లయుం గొనక గా • మత్వాడ సంఘాదులై
 పరుల న్నిందలొనర్చుచారలను నన్న • క్తాధ్యులకొ బేలలకొ
 బరమాత్మా భరియింప నీచెగన కృ • స్థా! రావె! నన్నోపవే! 28

మ॥ తునుసొ కూరింబు నాదుబారి మరియుం • దుత్తూనబీజంబులకొ
 సరిబోల్పందగు కూరింబులను నుజ • సరిం గూడకుండ న్నన
 త్కరుణన్ని త్వియు వారలన్దసి ఫిగం • న్యో నాదుబారం చొగి
 సరిగ ద్దెబ్బగ నిన్ను వేడెనను కృ • స్థా! రావె! నన్నోపవే! 29

మ॥ ఎదుట న్ని క్కముజల్కి యద్రియును యియ్యేర్పాటుగా దప్పులుం
 గదుపంజాలియు నొప్పుల న్దరపి ని • గైయొప్పునా రత్తమలే
 మదనానక్తులబోలి గొందులను ము • మ్మార్లట్లు డాగుండి వి
 న్బదురంగా పలురీతుల న్దనమె కృ • స్థా! రావె! నన్నోపవే! 30

మ॥ అపుడొక క్రియొకండు నింక శిశుసా • లాఖ్యండు నాకూరింబు
 న్నిపరీతోక్తు లేదుకొన న్దరపు యివ్వేళందు న్మూనాపుదం
 బుపమింపం దగజేయ వారలకు మేలొక్క ప్రిభావంబుగా
 శవధంబున్నిడి వేర బాచితివి కృ • స్థా! రావె! నన్నోపవే! 31

మ॥ కనియుం గానక నెద్దలేమెపుడు సంతకంబుతో! నేరంబులన్
 మును యేనుల్పు యభిప్రాయంబు త్వర సొరూలంబు నొందించి పా
 వనవై యొప్పు సుఖంబును బునను సొద్యంగోపమాంగంబులన్
 నను వీడ్కొట్టి జవంబుగా గృహను కృ • స్థా! రావె! నన్నోపవే! 32

మ॥ కల కాలంబు వనంబు సెచ్చయమువై • గాంక్షింపగానొందు ని
 శ్వల బ్రహ్మంబు ద్రుటిన్ని దర్శనము మెచ్చ న్నందినా మంచొగిన్
 దలల న్నూపుచు వాదము ల్గొలుప నంతనొక్క మెట్లబ్బు విన్
 హానికున్నోని జీవంబు న్దరపె కృ • స్థా! రావె! నన్నోపవే! 33

మ॥ హదుల స్తోరిన నీయ నెట్లగును సీకై యొప్పు వాహంబు మే
ల్గుడుండయ్యె ననావతంబు దగ వెన్నాడుండు మంచన్న నో
నగధారీ భర నాలగావరివి యిన్నా యింకెట్లుబుబ్బి వి
స్వగవైన స్వగవైన సత్కృపను కృష్ణా! రావె! ననోబ్ధివవే! 34

మ॥ ధరణిన్ భూసురవర్కులు న్నెదనినుండాల్కొల్పి ధ్యానించి భో
జ్య రసాన్నంబు లాసంగిన స్విపులపంజ్జాతాదు లాసత్కవుల్
బొరికై బూని వధించి యామిషము మెప్పన్దాంచ సర్పించినకొ
భరియింపందగు నిర్వికారుడవు కృష్ణా! రావె! ననోబ్ధివవే! 35

మ॥ దరిలేనట్టి కుయుక్తుల స్విపుల సింధూ యం చొగిన్ గూర్చి మేల్
గరిమ న్మర్త్యుల కీచ్చి విత్తమును సంతాంతుర్థియైచెంది దు
ష్కర జన్మంబును వృత్తువుం గొనుదు నిక్కంబొప్ప భక్తాభ్యత
స్పరిగా జెందడు మాధుర్య డెన్నడును కృష్ణా! రావె! ననోబ్ధివవే! 36

మ॥ అలనా డంబుధి దేవదానవులు నాహా యందు ద్రచ్చంగ సం
దలి జన్మించిన పంచమేధ్యుడవి నింధ్రా యందు విత్తాధ్యులన్
దలప న్నేత్రీ సుకర్ణవాగ్బిములన్ భట్టించి నిల్పంగ మున్
జలజాతాక్ష! వరంబొసంగితివి కృష్ణా! రావె! ననోబ్ధివవే! 37

శా॥ పంకంబందున దామరలోబాడమె సాంపై యొప్పు రేవెల్లుచం
దింక న్నైల్యత నొప్పె మారుడు యశఃశ్రీయై యసంగస్థితిన్
జంకు న్నంసక తద్విధి స్వరల సచ్చారిత్రమా సీకృతిన్
శంకన్నుడిన నంత లోటగునె కృష్ణా! రావె! ననోబ్ధివవే! 38

శా॥ పాంచాలి స్మృను మానభంగ మొదవన్ బైపై వజన్ శాత్రువుల్
యెంచన్ జీర లనేకమై నొదవునై యేర్పాటు గావించి దు
శ్చాంచల్యంబు హరింపజేసితివి సచ్చారిత్ర నిన్వేడగ
న్నంచద్భావుడవై చరించెదవు కృష్ణా! రావె! ననోబ్ధివవే! 39

మ॥ కలదేమో కలదందు నింపుగొన కంకాలంబున న్నెన్నొ గొ
త్తలకు న్యత్న మొనర్చియుం దుదకు జింతన్నొందు మున్ ధార్తరా
ష్ట్రుల చందంబును గాంచి మెచ్చితివి యెట్లు ల్గుర్రుదాంధజ్జులన్
గలకాలంబు హరింపజూచెదవు కృష్ణా! రావె! ననోబ్ధివవే! 40

మ॥ తలపక దుర్మతు లెందు గౌరవమునుం • వధ్యంబు జెందంగ ని
ర్మలచిత్రాధ్యక్ష యెట్లులుంబొడము, సన్మాన్యత్వ సంచారులై
తొలియేనికా నుపుడేని సత్కృతువులకా • దోట్పాటునుం జెందక
స్థలనంబు చ్వరియింప నెట్లుగును కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 41

శా॥ చి చ్చుంకమ్మపురం బెరుంగదను నుశ్చేష్టందు చారిత్రము
స్మచ్చుస్ఫునియు సాధుసిందనము గ్రోన్న స్ఫుల్బనూహించి యం
తశ్చాంచల్యము వెల్లికొల్పుచును బండ్లబిబ్బబ్బులకా నందుచుకా
సచ్చారిత్రియునుగలకాగొనరు కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 42

శా॥ ద్వైతాద్వైత విశిష్టమా త్రిమతముల్ • స్థాపింప నీచయ్యసూ
ద్వైతాద్వైతములాదియా త్రిమత ముద్వాసంబుగావించి మే
ల్వాణాంబు నిఖి యాదిభూతరహితంబై యొప్పు నిగ్వాచ్యముకా
ఖ్యాతి గవ్వచి కట్లు దెల్పితివి కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 43

శా॥ మాతానాస్తిపితాయటు ల్యనుచు సం • బంధు ల్నిఖిలోన్దరల్
భూతప్రాభవమెల్ల సస్థిర మహేళా • పుత్రా! బలీ యందు ని
ర్వాతంబై తనరారు సిర్బయలు వాహ్వారే! స్థిరంబుచు ముకా
ఖ్యాతి స్ఫుల్లలకెల్ల దెల్పితివి కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 44

శా॥ భూతాపూతవిమైక మంతయును నొప్పు న్నీచభేదత్వ ని
ర్ణేతా! యెన్నొగతు ల్నిభాష్యములు ముంన్నిర్మించు బ్రమందు? బి
ఖ్యాతి నిర్మలమూర్తి వీ వనిన శుక్రి • త్యర్థంబు గూఢంబుగకా
జాతంబెట్లులు నందజేసితివి కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 45

శా॥ నానాభూతహృదబ్జ సదృశిత మెన్ను న్నొప్పి నక్తంచరు
ల్లానుం దైవశస్త్రము ల్యను టదేలా? పార్థివు ల్మంతురీలుం
గానుం దేశిక భక్తసంతతులు నిగ్దై యొప్పు విత్తాధ్యుల
న్నావారీతులెవగు త్వన్మహిమ కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 46

శా॥ వందేయంచు వచించి యర్చనను దేవా! సల్పితి స్నేహు నా
సందేహంబును దీర్చి ప్రాప్తి మిక నోస్వామి! జగద్రక్షకా!
మందేహరుని బోలు శాత్రువులు గామం బాదియై యొప్పుగ
న్నం దేట్లుచ సంహరించెదవా కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 47

మ॥ సిరినిం దార సుపుష్పశకుల నిశ్చేష్ట స్ఫులింపించుచున్
హరి దామోదర యంచు సంస్మరణ నొప్పించుడ రివర్ష్యులి
ద్ధర సంసారవిమోహచిత్తుల సత్వంబంద చెప్పట్టునన్
సరసీజాతు! పరం వికెట్లనయు కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 48

శా॥ మంథానాచలధీరుడ న్నుడిని యా ం త్రుండెట్లు సం స్వయమున్
సంధానం బొనరింతు సత్వరము మే ం ల్పఖ్యంబుగ న్మోహనం
బంధధ్వంతమునన్ దివాకరుండవై ం బల్మిన్ హతంబందియున్
సందేహంబునుదీర్చి పోపుమిక కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 49

మ॥ ద్వయదోషంబుల చేతఁక్కియు నొకింత ద్వైతలేక స్థన
ద్వయ కాసక్తత యే న్యనారతము నా ం త్రున్ జెంది ధ్యానించితిన్
హయమోగుండినసామి వేడుకను మే ం లయ్యారె యిప్పట్లున
స్థయదంబై తనరారసేయ మిక కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 50

మ॥ అయమైన స్వగుసంబు సోకినను మే ం లయ్యారె భర్తగలుగ
న్నయమొప్పున్న గుండును గుఱుతులు యన్నా బల్కుగానం దగ
న్నయచారిత్ర త్వదీయ సత్కృపను గ్రీన్ ను నిర్వి శోభస్కరా
శ్రియ! రక్షించుట కీవెగా కెనను కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 51

మ॥ మరుబారి స్మృతినొందువానినలె కింపంబొప్పు సవ్యక్తియా
పరుడై దుర్విషయాదులం గొనక సత్త్వోన్మదేకస్థితిన్
సరిగ న్వర్తిల కెట్లులేని పాపనాసిధిప శక్యంబె! మే
లనరనై కామరసంభవద్వినుత! కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 52

శా॥ తొల్కారందున బట్టికె స్పనులు సత్పుణాస్పహలై నట్లు న
మొల్కొ సస్యముగాంచి బల్కులభనాల్ మోదంబునుం జెందు న
ట్లుల్క స్వీతముగల్గ జెందమున నోహెయన్న మత్స్యంబలెన్
గల్కలంబు ద్వదియసన్నుతుడ కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 53

మ॥ మనుజుల్ యాశను కృష్ణపర్యవసముం ం బాదాది మూర్ఖిన్ స్థలిన్
గొనుటన్నంత నహర్నిశంబు ధనమన్ ం గోర్కు ల్పిచాళించి గగి
ద్దన సంసారవిమోహచిత్త మనువా ం దంజేర్చి త్వద్భక్తిన్
నన్యమందన్ స్మరణం బొనర్ప రిల కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 54

శా|| కానైసన్ గయిలేక నిత్యవిధి సంత్రైంకర్యము న్నాక విన్
భీసం బార్జునలేక నెట్లులెడియ • వీలుం గనం రాక మ
దానసస్థాన పరిత్యజంబునను యెఁబ్బంగిన్ జననీక నా
నాసంబంధిగ జేయ నిండ్రిమగు కృష్ణా! రావె! ననోపవే! 55

శా|| వాసస్థాన మొకింతగాక విపులత్యంబెద్ది రాసీక శ్రీ
యాసాంతంబయిలేక దార్జ్యమడి మేనందాదిశీర్షఫలా
భాసంబెంతయు సోక వంటఁము కంచా తుత్తువీక నైన
న్యాసించెదగ జానోవరద! కృష్ణా! రావె! ననోపవే! 56

శా|| మోసం బందినవారి నెల్లపు డెదన్ మొక్కిండుచున్ మోగ మ
భ్యాస శ్రీకరులైనవారిని మహత్యంబొప్పవే యంబొగిన్
దోసిల్వొగ్గి భజించువారి నెటున్ • దోయంగ వీరాను విన్
దానత్యం బొనరించెగ న్నతిని కృష్ణా! రావె! ననోపవే! 57

మ|| కవి ము న్నూడదటన్న సంత గుశచే • గన్వోటు గావించితో!
భువినేల న్నభుమంచు నబ్బలిని సన్మోక్షహోదం జేతే!
భువనాధీశవతంగనూసుకయి విన్మోచుండి భక్తుకానజః
సవనధ్వంస మొనర్చ జేతివి కృష్ణా! రావె! ననోపవే! 58

మ|| నవనీతంబు పరించి జై శనక్రియన్ నానాప్రకారంబులన్
నవనీతంబు భుజించి యవ్వనత మేల్వారిచుణిశ్రేణులన్
దపుల న్నోకలుగొంచుబోయి యశమున్ దాసోహము ల్పొందితే!
సవికల్పంబంది నిర్వికల్పగు కృష్ణా! రావె! ననోపవే! 59

మ|| నిగమంబుల్ మును గొంచబోయిన వహాసీచాత్ముడౌ సోవ కుం
దగ సంహార మొనర్చ మీనముగ జాతం బంది నదైశ్చుని
న్నగథారీ! దునుమాడి వేదములు గ్రీంన్న న్ధాతకు న్నిచ్చుటన్
భగవంతా! నిను నమ్మితి తరిని కృష్ణా! రావె! ననోపవే! 60

మ|| గురుభక్తి న్మోసరింప శిష్యుని గడు • స్మార్తి స్తగ న్నావగా
నరసింహకృతిదాల్చి సత్వరము యన్నా దుర్మదాంధత్వసం
భరితుండైన పిరణ్యకశ్యపు నధింపంజేసితే గాదె విన్
దరమా? యెన్న భవత్సతామును కృష్ణా! రావె! ననోపవే! 61

మ॥ శరమీచయ్య పురత్రయంబులను దుఃశ్చారిత్వైశా దైత్యులక
గర మాశ్చర్యము దోపగా హతము మున్దానించి యద్దేవులక
జరలుక దీర్చి యశంబుగాంచితిని సచ్చారిత్రి! యప్పట్లుక
వరదా! భక్తసరయనా త్వరను కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 62

మ॥ తనువున్నాపి హుళక్యటండు దొలి మాతల్లిట్లు కైసౌజ్ఞనం
గొని హయంచని బోలనంద నది సంద్రోపంబునై యొప్పెనం
తను బాల్యస్థితి దెల్లక నివృత్తు నిద్రక జెందుటన్నిట్లు గృ
న్నన నిన్వేడితి నెట్లాసర్పెనవా కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 63

మ॥ వినయత్వాది గుణాశ్రితాశ్రితుడ వీవేయండు సశాంతముక
సనకాది స్మృనివందితాఖిల యశస్సున్మార్గభేదద్రీ
వినుతః సూర్యధివాహ యవ్విదురుడప్వీరుండు యక్రూరుల
స్మనుడీ మోక్ష మివండు దెల్పితిని కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 64

మ॥ సరిగక ట్మొరుహసంతతి న్వలయు సశ్చిన్లంబుగా నింక ని
ర్జులండుక హరియున్రేహంబులను మాంత్తండుండు హ్యశంబులం
దిరమా వాసుకియు న్నగంబులను గంధీక మేరువే నందుమేల్
సరళి స్వేడి కిట్లు దెల్పితిని కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 65

మ॥ అభిమన్యుం బ్రియప్రేయసి న్యతుల యత్యాసక్తి గాపాడి స
త్సభవారెల్ల బలేయనంగ సపుడుక సౌఖ్యసూతంది సూ
నుభవం బుదగ సప్వరీక్షితుడర న్నొప్పించి యప్పాడువం
శభవుం బార్థివుగా నొనర్పితిని కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 66

శా॥ అప్పా! యెన్ని విధంబుల న్నిను మహా యత్యద్భుతం బొప్ప బ
త్మైష్ఠంగాంచ నహర్నిశంబు హృదినిం జేమి న్దగ స్తోత్రము
న్దొప్పించు న్నులుకక ద్వేడియ కరుణ న్దోయండు పూరించినక
దవై యొప్పుటండు నెంచితివా కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 67

మ॥ తలక్రింద న్నుల గాళ్ళపై నడియు వేద్యంబొప్ప ధ్యానింప ని
శ్చల చిత్తం దెవయ న్నున న్నెరను మేచ్చుగూర్చి యర్పింప యే
స్థలనైన న్భరియింపజాల నిక నో కంజాక్ష! యిప్పట్లుక
దలపం బాలనా నీళ్ళ ముంపులుక కృష్ణా! రావె! నన్నోపవే! 68

మ॥ గజరాజ్యపు బిషాసదీర్ష జన సక్రిబెంతో బాధింపగా
రజనీశార్కనునేత్ర! సత్వరము రా॥రా! కేశవా! యంచు ని
స్పృహింపంగ జరంబున న్నిగరి సందృక్తాఘ్న! రక్షించగ న్ను
జరాసీకము మెచ్చులందిరట కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే!

శా॥ భక్తుండై పరమంది వెంటజన సమ్బాధందలేక స్ఫులం
డార్తి న్బారుటగాంచి గ్రన్ననను యత్నాసక్తిచే యత్తరి
యాక్తి న్నెల్ రజమందజేసితివి దైత్యుం ద్వచ్చరిత్రంబుల
శక్తిజైది భజింపవీలగునె కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 70

శా॥ యాక్షివిత కాలమివ్విధిని నెయ్యంబొప్ప సాక్షిస్వమన్
జేసంబూని ప్రానుత్తమంది తది వండ్లివంబు జాలింతు వే
ర్లోం బూరి యనేకభంగు లెటులం * దోడ్పాటున న్నేమగు
శ్రాన్యంబొప్పగ నార్యమై యెసగ కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే 71

మ॥ ఇహభోగంబున హేమవిద్య పరము * న్నేర్పాటుజెందంగ వి
స్సహజంబొ యనునస్కభావం ని సంతాపదుల్ దగన్వల్కుట
విహితంబొప్ప యహర్నిశంబు హృదినిం * జేరేరణ స్ఫుగ
న్బహురీతుల్ శ్రవణాందజేసితివి కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 72

శా॥ జామాతంచని యెంచః స్తుపుడు దుంసాధ్యుండునై యొప్పి యుం
గామాంధస్య విచారతం దగిలి యెగైయొప్పు కార్యంబుల
సామాన్యంబుగ నల్పవట్టి ఖలు గంసధ్వంస మున్నంతో
స్వామి త్వచ్చరిత్రల్ నుతించెదను కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 73

శా॥ విశ్వాకారమునంది యంధునకు మున్వేయంచు సద్బుష్టిమేల్
శశ్వత్సౌఖ్యము లిచ్చినావు ఖలులా * సాంతంబు మూర్ఖిణ్ణగా
వశ్యంబైచనజేసి ద్వారకపురిన్వాంఛించి యెగందగ
యశ్వగీ! జవాదా! వరద! కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 74

శా॥ నానాకర్మ పరిభ్రమందగిలి సాన్మన్యకీయాశూన్యలై
హానింజెందుచు శాస్త్రచర్చవిఫుల * త్యాగసక్తి బూరించుచు
దేనందు స్సమవర్తులై సుజనశక్తి న్నాంచకన్వట్టి య
జ్ఞానాంధాత్ముల నేలుటెట్లులను కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 75

మ॥ ఇకనుం దింగళనాసులం దెపుడు నఃయ్యేర్పటు జెన్నొందగా
 పడి మీరం దగు పాశవాదువు నమఃత్వంబంద బూరించుచుం
 గడకు న్నిర్వచి యొక్క వేయిపము నిఁగ్తానామూర్ఖిష్టనా
 నక నామిన బెడవిదురయె కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 76

మ॥ జలమూ దుద్భవమైన బుద్ధులె గంజాతాక్ష! దేహంబు ధీ
 జలజారి స్థలం లయంబుగతి వాఃస్త్యంబుగా నెన్నగ్
 గలకాలంబు వసింపబో దనుచు నిఁగ్తయొప్పె శుక్రత్కముల్
 శలవున్నొందకముందె మత్తరిని కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 77

శా॥ గోవు స్థాపియు నేగుకోడెబలె భక్తుం డెట్టులేగొందిక
 గావంగా దగ వేగ వెంటజను నఃకృణంబునిక్కంబునా
 తీఁన్వీరక నీశరిష్టటులు బల్లలేన స్తటాంక్షించవే!
 శ్రావ్యంబోష నుతింతు నెల్లపును కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే 78

శా॥ దీపంబు దగ! బోలి విత్యమును సఃత్తేబోవిలాసంబు క
 న్నాపందు న్నెలుగొందుదీవు నుజనుల్ పల్కారునీక్షించిక
 గావత్వం బొంఱియిత లేఁ సరిగఁగ్రాహడ నీసం చొగి
 న్నాపద్యాంధవ! నన్నియుంటి చ! కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 79

మ॥ తనయుండేడ్వ గుడంబు కేర్పిడియు నఃత్కాలానుకూలంబుగా
 విసయత్వంబు ననుంబు సూపువల మేల్వేమూరు భక్తాననా!
 వినుతి న్నిల్పుచు భక్తిసర్వము సఃప్రీతి వ్రగన్వల్పిస
 న్నవఃత్కాక్ష! భవత్కృపనొసవు కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 80

మ॥ కౌనుంగొందిర వస్తున తరిని నిఁగ్తంబుచు భాషింపగా
 ఫలమేకూ గనుదోయిని గడక నిఁగ్తాత్కామ్యశా! యంచొగి
 గలకాలంబు వచింప నేనుగు వృథాఃప్తంబహూ భక్తన
 త్సలత న్నెట్టు లొసన్నవేక్యవను కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే 81

మ॥ గురువియల్గొన మంత్రీశేరితుని నొగ్గునప్పి చాంచల్యుడై
 గురుశాపాకృతి నక్కభాగరిను విఁన్ను న్నేత్రమై యొప్పుగా
 భరి మంగుతిగొంటి నీనటు దగాఁధ్యానుండగావయ్య నీ
 సరివారిధర నెవ్వరయ్య హరి కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే 82

మ॥ భుజగుణశయ్యగ తాత్త్వవాహముగ సంభోజాసనుం బుత్తుగ
నజరాసీకము భక్తసంతతిగ మేలన్విరాట్టు గద్దోయిగా
విజయుక్తాల్లకుగ మహాత్మలమునాంభిక జేసితామాన్ము విక్
భజమానార్యకగంబ మెగ్గగునె కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 83

మ॥ కవివిష్ణు ల్బాసరిందు కృత్యములు వంక్కాడించి బోకార్చిత
భువిదైతేయకదంబశూన్యముగ సంభోజాత్తు! గావించిత
నివ్రయంగప్పు మంతాశసుంబలె వనింగీడ్చిల్లగ న్నల్పగ
న్నవరా భక్తపరాయణా! వగద! కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 84

శా॥ గ్రాసంబందుట కార్జన న్నలుప సంకాగ్రామంబు భిక్షుటనం
బాసంతందు దుశాణముక్ హలిక విద్యక్ వ్యాశసారధ్య మే
వేసంబు న్బాసరింపజాల నిక నిష్వేమూరు నే దీనతన్
దాసత్వం బొనరించెద న్నుతివి కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 85

మ॥ ఘటికాద్వంద్వమును న్మదిన్నిలిపి * నిగ్నే యొప్పు థానీంపగా
దృటి కటాంగగస్తపాలునిం బురిని తదీతిక్ వ్రజాసంఘముక్
యెటుల న్నత్వర మందజేసితివి యయ్యేర్పాటు జెన్నొందగ
న్నటులాంతర్యముగొల్పి గ్రద్దనను కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే 86

శా॥ సారోదారుడు భూసురోత్తముడు సుజ్ఞానుం డజామిభు డా
నారీరత్న మునుం వరించి ఖలుడై * నానాప్రకారంబులక్
శ్రీరవ్యంబుగ బుత్తులంబడసి దుశ్చేష్ట స్ఫురించినక్
సారుశ్యంబుగ వాని పోచితివి కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 87

మ॥ కరతాళధ్వనులీన నోహరి రమాకాంతా హృదబ్జాలి సు
స్థిర భావాభవు మామ యోవరద యంచెల్లక్ సుతిన్నల్ప నా
మొరనాలింప వదేల దుష్కృత మెటుల్ * మున్నేమిగావించితిక్
సరసంబొప్ప భవద్దయ న్నొనవు కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 88

మ॥ ఒనరన్భాస్కర సంతతి నెవ్వయ నోహరా వర్ణ సంయుక్తమై
మనువై యొప్పుగ నుత్త బట్టబయ లిమ్మాడ్కిక్ గనంజేయనై
ననుముద్దావుకుజీరి శ్రీగురుడు మాన్యత్వంబుగా దెల్పుటక్
యనయంబద్ధి స్మరింపబూసితిని కృష్ణా! రావె! ననోప్పివవే! 89

మ॥ వనజారి ప్రతిమ స్థగఁ వెలయు సొంపా సత్కళాసంఖ్యయై
తనసస్పర్శము మిథ్యయేయనుచు గంర్తవ్యంబు శూన్యంబటం
చను బీజవ్రజమందు యమ్మనువు సాక్ష్యంబెంచి యద్దానిని
స్థను పుత్రాయని తెల్పె దేశికుడు కృష్ణా! రావె! ననోభీవవే! 90

శా॥ నీచే కల్పిత శబ్దసంతతుల దాన్విస్తీర్త పార్థిండు టా
లోచింపంగ ఊతీశువిత్తము గృహాఘా యఊతీశుఁ దగం
జేచిఁ జెందగజేర్చునట్టులుగ నుమ్మి తోచె డెందంబున
న్వాచాలత్వఫలంబు సందగను కృష్ణా! రావె! ననోభీవవే! 91

మ॥ నిను గాంక్షించి స్మరింపబూనిన మునుఁన్నిర్మించియున్నట్టి పా
వనమై యొప్పు యతివ్రజంబునను దేవా కొన్ని నింద్యంబటం
చును గొందర్ పలరీతులందురు గనఁజోద్యంబునై యొప్పె స
జ్జను లాచందము లెట్లుగూర్చిరొకొ కృష్ణా! రావె! ననోభీవవే 92

మ॥ నరులన్వేడ మనంబు నొల్లదెపుడు • న్నారాయణాతీతమా
పరతత్వంబున డెందముఁజూనిపి కంప్రంబింగలం బై క్యమా
కరణిఁ మేల్ యశరీరవర్తన సకృత్కాంతస్సృవర్తిండు న
న్నరలేకన్గరుణింప భారమగు కృష్ణా! రావె! ననోభీవవే! 93

మ॥ అలభద్రాచలమన్న నిర్భయము నిత్యంబంచు నద్దానియం
దలివాసంబుగనున్న విష్ణువు నసాత్మంబై క్యమునృత్వినఁ
గలకాలంబు నిరామయశ్వమగు నిఁక్కంబద్దియొచించి ని
శ్వలతన్నెట్టులొనర్చు మీదయను కృష్ణా! రావె! ననోభీవవే! 94

మ॥ ఇదినిత్యంబిదియుఁ మృషంఁచెరుగు సఙ్గిడెందమేమయ్యెనం
చదియొచింప మన న్మహాత్మలముసంఁదాపించెమున్లైనఁ
మొదలుత్పత్తి నెనంగుపూతలయముఁన్నొందంగ నబ్బించెవిఁ
యదియుఁ భ్యాంతమినుంగనంజనదె కృష్ణా! రావె! ననోభీవవే! 95

మ॥ వసుదేవున్నును తండ్రిగాగొనియు దేవా క్రమ్మరయెన్న నా
వసుదేవునశీత్ర సత్పథముగఁన్వర్తించితో యింక మే
ల్వనువై యొప్పిలివో భవచ్చరితముఁల్వర్తింప శక్యంబెవిఁ
యసమాసత్వము సత్కళాగరిమ కృష్ణా! రావె! ననోభీవవే! 96

శా॥ నీవేడివుడటన్న నీశ్వరుడన నిత్యంబు ద్రష్టంచన
 న్నివేమేను జగత్రయంబును గనఁన్నీవే తగన్పాక్షియు
 న్నివేకర్తవు ప్రళయగాత్ముడవుగా • నీవేవరం బీక్రియన్
 యానీరా హరి చిన్మయా వరద కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 97

శా॥ జోహరుల్పాసరింతు నెల్లవుడు దాసోహంబు వర్తింపగా
 బాహుంబుగ బల్కుతిన్నుతిని సంత్రాప్తీన్యత న్నొప్పగా
 జోహరుల్లాని సర్వసంపదల మెఱుచ్చున్నందజేహార్పి ద్వ
 త్సహాయంబు దనర్పమిక్యసను కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 98

మ॥ సరసత్వంబుగ శాలివాహనుని మేల్ • సంఖ్యనసహస్రంబు శ్రీ
 కరమా యష్టశతంబునల్పదియు బ్రాఖ్యాతిన్ ద్వికంబొప్ప ను
 స్థిరమా రౌద్రయభిఖ్యయబ్జమున గంధింగూర్చితీ పద్మమల్
 సరిగాఢాతిని రాట్కధల్జొనిసి కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 99

మ॥ ధరనీపాత్రము మండలత్రయము లెందాకన్బృకాశించునో
 గరిమ న్నందనుకన్ సుకీర్తినిలుపంగావేడెదన్ దేవ త్వ
 త్కరుణన్ దద్వతుజేసి భక్తులహృదిం • దానుండుసంచన్న యా
 సరసంబౌ బిరుదండియుం ద్వరను కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 100

మ॥ సరిగన్మంగళమయ్య సాందిపు పదఁచ్చాత్రా మురారీ హరీ
 పరదా మంగళమయ్య నిర్మల సుధీవారా ప్రభో నేడు న
 ద్గరిమన్ మంగళమయ్య భావరహితా • కాంక్షప్రదా సర్వమున్
 పరలున్నిత్యము మంగళంబగుదు కృష్ణా! రావె! నన్బోవవే! 101

వీరత్సర్వంబును శ్రీకృష్ణార్పణము.

ఈ గ్రంథము రచించిన కవిగారి

స్వానుభవ స్థితినిగురించి

12

శ్రీరామాధర సాధువర్ణుల దగ్గఁ • శ్రీయోభిలాషంగడున్
సానుస్థంబుగ నెల్లసౌఖ్యముల గ్రహింపఁజూచు మున్
ధీరుల్లార్చి కబ్జముల్లని మహాదేవా యజస్రంబు యేన్
తూరత్వంబగు భక్తిభావమున శుశ్రూషన్బలీ మేలనన్
సారోదారత సల్పుచున్న నది మెచ్చెంజూచి బోసంగ త్వ
ద్భారంబేగద యట్లు సేయక పరంభామా రమానాథ ని
స్సారంబందగజూచి గాథలను తెన్నంగూర్చి నానాదురు
గ్భారంబొప్పగజేసి యిప్పగిది వేడ్కున్ నిల్వ వీలైన యా
ధారంబెత్తి నొసంగక నివులు మొందం జిత్త చాంచల్యతన్
మేరంబెందగనీక భక్తికెది యేమేమింగొనన్మీక నె
వ్వారల్ శత్రునిగాగనుంగొనగ వికాబాబూ ఘటించెన్ భవ
త్కూఠాశ్రయంబొ న్వకర్మలభ్యమోయోకార్చిచ్చుదాకెన్ వృథా
పోరుంబూనిన నీల్కగుండ నిడుముల్ • బోకార్చవీలా మహేశా
దారుల్వీరులు నాగ్గురొ నృపులు గర్తవ్యంబును స్వీడియుం
బోరే పోడశచక్రవర్తులటుల • నోల్పోయిన నాకంబుకున్
యూరితిం దవ మేల్ శకంబొకటియై • యక్కాలమేతెంచె నం
చారూఢంబును మధురొత్తముడు నాకానాడె దెప్పెంజూడీ
సారాచాదులు బెద్దనాది సచివుల్ • సంస్థవ్యమున్నల్పి ని
స్సారంబంచని మిన్నకున్ననది యిచ్చున్నమిత్రి యాసింపకే
తీరో దీనతనుంట నబ్బె నహహ • దీనార్థి చింతామణీ
శ్రీ రాజత్కరుణావలోకనము దండ్రి నిల్పి బోసంగదే
కారుల్ నూరొసరించి నన్నువుడు నాకాకాసురుం బోసవే
ధీరా యోకరిరాజసద్వరద యో • ధీవర్య కృష్ణా! హరీ!

ఇట్లు,

పీఠపాటి కోటిశ్వర శర్మ.

13691